

that they should always use hand-pounded rice. The utmost that can be done in the case of hostels managed by the Government is that this will be communicated to the schools and they will be asked to see whether it cannot be adopted. One complaint against these hostels is that the rates obtaining there are higher than the rates obtaining in the restaurants, and this has driven out pupils from the residential system to the streets.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): Is it not because there are paid managers?

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*): I am not speaking with reference to any particular hostel. I am trying to explain the difficulties which exist in hostels generally. Wherever it is possible to insist upon the purchase of any better quality of rice, Government can assure the House that the opinion of the House and the Chief Medical Officer who is the best authority on the subject will be communicated to the officers concerned. Beyond that I am not able to give any undertaking.

Mr. T. V. Subramania Ayyar (*Nemmara*): Even as there is persuasive authority in law, will the hon'ble member be pleased to issue a circular to the High Schools where there are hostels, so that the hand-pounded rice may be used, as far as possible.

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*): I am prepared even to conduct a personal propaganda. Whether it could be absolutely enforced is the question?

Mr. T. V. Subramania Ayyar (*Nemmara*): Now that the position has been clarified, and that the Government has been pleased to announce that, as far as possible, it will give effect to the principle underlying this resolution, I do not wish to press this. I pray for leave of the House for withdrawing the resolution.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Resolution No. 4

To open a Canal across Nadamel and Thiruvankulam Villages

Mr. V. N. Damodaran Nambiar (*Trippunittura*): Sir, the resolution standing in my name reads thus.—“*This Council recommends to the Government that early steps be taken to open a canal across the Nadamel and Thiruvankulam villages, in order to drain the annual floods that destroy the crops in several acres of paddy fields in the above villages*”.

മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഈ പ്രമേയത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിഷയം രണ്ടു ദിവസംമുമ്പ് എന്റെ സ്റ്റേമിന്റർ മിസ്റ്റർ മത്തായി ഇവിടെ ഒരു ഉപക്ഷേപപരാമം കൊണ്ടുവരികയും ആ അവസരത്തിൽ ഈ തോടിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഈ തോടു വളരെകാലമായി ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ പ്രദേശത്തിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു വന്നുചേരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ സ്വല്പമൊന്നു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൂടുതലായി ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നു രണ്ടു വരവുകൂടി ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയെ അറിയിക്കാനുണ്ട്. ഞാൻ മുമ്പ് ഇതേ സംബന്ധിച്ച ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞതായി ഹി ഈ തോടിന്റെകാര്യം ഈ സഭയിൽ വളരെകാലംമുമ്പു മുതൽക്കുതന്നെ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. ഇപ്പോൾ, എറണാകുളത്തുനിന്നു ഏകദേശം പത്തു പതിനാറു നാഴികയോളം ദൂരമുള്ള കിഴക്കമ്പലം എന്ന പ്രദേശത്തുനിന്നു വെള്ളാലത്തുണ്ടാകുന്ന മലവെള്ളം പുത്തൻതോടു എന്നു പറയുന്ന ഒരു തോട്ടിൽ കൂടിയാണ് കായലിൽ വന്നു ചേരുന്നത്. ഈ തോടു അവിടെനിന്നു ഈ കായലിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ളിൽ തിരുവാങ്കുളം, നടമേൽ, വയറില ഈ മൂന്നുവില്ലുകളിൽ കൂടിയാണ് ഒഴുകുന്നത്. കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറൊഴുകുന്ന ഈ തോട്ടിൽ കൂടിയല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു മാറ്റമായും കിഴക്കുനിന്നുള്ള ഈ മലവെള്ളം കായലിൽ വന്നുചേരുന്നതല്ല. ഈ തോട്ടിൽ എന്താണു് ഇരിമ്പനം ദേശത്തിന്റെ വടക്കു അറ്റത്തായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറും കൊച്ചി ഗവണ്മെൻറും കൂടി യോജിച്ചു ഒരു ചിറയിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു വെള്ളാലത്തു നേരിടുന്ന കൃഷിദോഷത്തിനു കാരണം വെള്ളാലത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽനിന്നു ഈ ചിറ തുറന്നുവിടുന്നതുകൊണ്ടു് ആ വെള്ളം മുഴുവൻ ഇടുങ്ങിയ ആ തോട്ടിൽ കൂടി ഒലിച്ചു കായലിൽ എത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അയൽപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കവിഞ്ഞൊഴുകിപ്പോകുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നു കാരണങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് ഈ ചിറയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള തോടു വളരെ വീതികുറഞ്ഞതാണു്. അതിൽ കൂടി ഈ വെള്ളം പോകാൻ വിഷമമാണു്. രണ്ടാമതു ഈ ചിറയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള തോടു വളരെ പതുക്കെത്താണു കിടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പെട്ടെന്നു വെള്ളം പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മൂന്നാമതു് ഈ ഒരു തോടല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു തോടും കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാടു വെള്ളം പോകാൻ ഏകദേശം ൭ മൈൽ തെക്കുവടക്കു കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലില്ല. ഈ കാരണങ്ങളാലാണു് ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ കൃഷിക്കു വെള്ളാലങ്ങളിൽ ദോഷം തട്ടുന്നത്. എന്നാൽ, ഈ ചിറ കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടും കൂടിയാണ് ഇട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു പ്രസ്ഥാവിച്ചുവെല്ലാം. ഈ ചിറ വെള്ളാലം വരുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു മതി. പക്ഷെ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീ രണ്ടു ഗവണ്മെണ്ടുംകൂടി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമായതുകൊണ്ടു് അതു സാദ്ധ്യമാണെന്നു എന്നറിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ, ഈ ചിറയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തായി നടമേൽ വില്ലേജിന്റേയും വയറില വില്ലേജിന്റേയും അതുത്തിയിൽ കൂടി തെക്കുവടക്കു് ഒഴുകുന്ന തോടിനോടു ഈ പുത്തൻ തോടു ചേരുന്ന ഭാഗം മുതൽ കായൽ വരെയുള്ള ഒരു തോടു താഴ്ത്തുന്നതായാൽ വെള്ളാലത്തു വെള്ളം കെട്ടിനിന്നു കൃഷി നശിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു്.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. അരവിന്ദാക്ഷമേനോൻ: എത്ര ചിറയെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നത്?

മിസ്റ്റർ വി. എൻ. ദാമോദരൻ നമ്പ്യാർ: കൂനൻ ആഞ്ഞിലി ചിറ. മിസ്റ്റർ മത്തായിയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെക്കുറിച്ചു നടന്ന വാദപ്രതിവാദാവസരം

ത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നും, ഇപ്പോൾ കരിങ്ങാച്ചിറ പുഴയിൽനിന്നു നേരെ പടിഞ്ഞാട്ടു പോകത്തക്കവണ്ണം തൃപ്പൂണിത്തുറ അങ്ങാടിയിൽക്കൂടി ഒരു തോടാണു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുന്നതെന്നും മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. ആ തോട്ടു ഏതായാലും അത്യാവശ്യമാണ്. കൃഷി, കച്ചവടം എന്നിവയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുതക്കതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ പുത്തൻ തോട്ടിലിട്ടിരിക്കുന്ന ചിറകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഈ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു ഒരു നിവാരണം ആ തോട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാകുമോ എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുപറയും പറഞ്ഞില്ല. ഈ തോട്ടു രണ്ടുമൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി വേണമെന്ന് അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായും എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് ഇന്നുവഴിയിൽക്കൂടി തോട്ടു വേണമെന്നു ജനങ്ങൾ പറയുന്നതെന്നും ഗവണ്മെണ്ടു കണക്കാക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ്. കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഗവണ്മെന്റിനു അറിയാവുന്ന സ്ഥിതിക്കു്, എത്ര വഴിയിൽക്കൂടിയാണോ തോട്ടുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കു് അധികം പ്രയോജനമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു തോന്നുന്നു, ആ വഴിയിൽക്കൂടിതന്നെ തോട്ടുണ്ടാക്കണം. അതു കാലതാമസം കൂടാതെതന്നെ ചെയ്യുകയും വേണം.

ഒരു കാര്യംകൂടി പറയാനുണ്ട്. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇറിഗേഷനു വേണ്ടി ധാരാളം പണം ഗവണ്മെണ്ടു ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്. അവിടത്തെ കൃഷിക്ക് ഇറിഗേഷൻ എത്രത്തോളം ആവശ്യമാണോ, അതുപോലെതന്നെ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കുവേണ്ടിനേജു പദ്ധതിയും ആവശ്യമാണ്. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷിക്കു വെള്ളമില്ലാത്തതും ഇവിടങ്ങളിൽ വഷ്ടക്കാരത്തു വെള്ളമധികമാകുന്നതും കൃഷിക്കു് ഒരുപോലെ ദോഷമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ അധികം വരുന്ന വെള്ളം ഒഴിച്ചുവിടേണ്ട മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. ഈ പദ്ധതിക്കു പണം അധികം വേണ്ടിവരുമെന്നുവെച്ചു് അതിൽനിന്നു പിൻമാറുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ കാലതാമസം കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊണ്ടുനീക്കം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Mr. President, Sir, I have great pleasure to second this resolution. My submission is that this matter should not be considered as purely a local affair. It affects the fields from Chitrapuzha downwards to Keechery a distance of about 10 miles—I speak subject to correction, but I feel I am right and everybody who has paid a visit to the Hill Palace would have seen this field which lies just on the western side of the Hill Palace. As the hon'ble mover remarked the flood waters not only of the surrounding places but also of Travancore find a place in this field. Nadamel, Thiruvankulam, Kaniyavilli, Mulanthuruthi, Keecheri, Amballur all these villages are affected by the flood waters which find a way to this field. Very many portions of these fields are now only single crop lands on account of the flood waters. I said it is about 10 miles in length. I think roughly one may take that there will be about 20 or 30 thousand paras of paddy fields, if not more. When the importance of these fields is considered and the fact that by the prevention of the flood waters by the opening of a means of egress whether it be at Trippunittura or further north or further

south, the Government should not hesitate to save these fields from flood waters. Then incidentally arises the question of the difference of opinion between the people as regards the place for the opening. Naturally differences will arise. If at all it is a difference, it is a parochial difference. But the need cannot be clouded on account of that difference. The people of Ercor want an opening at Eroor. The people of Trippunittura want an opening at Trippunittura. The people of Mulanthuruthi want it somewhere there. But we have to consider one particular circumstance that our State extends only up to Puthiakavu which is about 2 miles from Trippunittura. That fact has to be reckoned with because if we want an opening further south we will require the co-operation of the Travancore Government which may take a little more time than if we decide upon digging a canal further north. It was brought to my notice that there is a further advantage in cutting a canal somewhere near the Trippunittura market because it will serve as a channel for communications also. The Trippunittura market will be benefited. Then arises another question as to whether the fields on the eastern side of Thiruvankulam also should be given this benefit. From his speech the other day I find that the issue has not been fully understood by the hon'ble member for Public Works. He seems to have understood that if one canal alone is dug it will cause hardship. That is true. A canal from the east to the Kaniyavilli padam alone will cause injury. If those two canals are immediately taken up together there will be no injury. There seems to be a misconception that if both are opened it will cause hardship to local people. Even if it is not possible to open two canals, consistent with the resources of the P. W. Department, I would press the necessity for one canal at least from Kaniyavilli padam. I am not going to enter into the controversy as regards the exact position of the canal. The hon'ble member for P. W. D. I am sure, will consider this question further when he understands that there has been a consistent agitation from 1084 onwards. Parenthetically I may say that a memorandum was put into my hands dealing with the whole history of the agitation over this canal. I believe it is not a parochial interest. It will be of immense benefit to the people of Eroor up to Keecheri. I am sure such a demand will get the attention which it deserves at the hands of the Government.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: തൃപ്പൂണിത്തുറ മാക്കറ്റിനടുട്ടി ഉപയോഗമുള്ള മാതിരി തോടുവെട്ടുവാൻ ആലോചനയുണ്ടോ ?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon (*Chief Engineer*): It has been referred to the Irrigation Board.

Mr. T. P. Poulse (*Kanayannur*): The line of the canal has also been fixed ?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon (Chief Engineer): Yes.

Mr. T. P. Poullose (Kanayannur): May I know what exactly is the line of the canal?

Mr. V. K. Aravindaksha Menon (Chief Engineer): It is by the side of the Trippunittura market and along that canal known as the Anthakarathodu. It will be extended to the Karingachira river.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ തോട് കുഴിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുന്നതുവരെയും, ഈ റസലേഷൻ പ്രസ്തുതചെയ്യരുതെന്നാണ് എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറ മെമ്പറോട് പറയുവാനുള്ളത്. ഏകദേശം ൧൦ കോല്ലത്തിലധികമായി, ഈ രണ്ടു തോടുകളുടെ തക്കം തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ തുടങ്ങിട്ടു്. ഈ രണ്ടു തോടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തുടങ്ങുവാൻ തക്കംകൂടാതെ തൃപ്പൂണിത്തുറയിലെ ജനങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ പത്തുകൊല്ലത്തിനകമായി രണ്ടു തോടുകളും അവർക്കു കിട്ടുമായിരുന്നു. അവിടെ ജനങ്ങൾ തക്കിച്ചിട്ടില്ലെന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒരു തോടും ചേർന്നു തവമെടുത്തു തീരുമാനിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ കുഴിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള തോടേങ്കിലും തീർന്നാൽ ഇതിനൊരു സമാധാനം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നുവെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. മാക്കുററിക്കൂടി ഉപയോഗമുള്ള ഒരു തോട് കുഴിക്കണമെന്നു മാക്കുററിക്കടുത്തുള്ള ആളുകളും, ഡ്രെയിനേജിനുവേണ്ടി ഒരു തോട് വേണമെന്നു എത്ര ഉള്ള ആളുകളും വാദിച്ചുകൊണ്ടു യോഗങ്ങൾ കൂടുകയും, പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ രണ്ടു തോടുകളും ആവശ്യമാണെന്നു തവമെടുത്തു ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലും, രണ്ടിന്നുംകൂടി ഒന്നിച്ചു പണം ചിലവുചെയ്യുവാൻ തവമെടുത്തു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും രണ്ടു വേരുടേയും തക്കങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും, പത്തുകൊല്ലത്തോളം കുഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ഇനിയും തവമെടുത്തു ഇതു നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാതിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി ആദ്യം ഏതെങ്കിലും ഒരു തോട് കുഴിക്കട്ടെയെന്നു വിചാരിച്ചു് ഈ പ്രമേയം പ്രസ്തുതചെയ്യരുതെയിരിക്കയാണു വേണ്ടതു്. ഈ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്ന തോട് ആവശ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറ മെമ്പർ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു തോടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, കൃഷിക്കു നാശമുണ്ടാകുന്നു എന്നു പറയുന്നതും ശരിയാണ്. എങ്കിലും, മാക്കുററിക്കൂടി ഉപയോഗമുള്ള തോട് തീരുമാനിക്കുന്നതുവരെയും ഈ വാദം കൊണ്ടുവരരുതെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു്.

Mr. T. P. Poullose (Kanayannur): Sir, I am afraid there has been a slight misunderstanding in the mind of the Hon'ble Member Mr. Ayyappan on this question. The canal that is proposed to be opened now by the hon'ble member for Public Works will serve the purpose required by Mr. Nambiar. The only additional thing that he wants is that the canal should be extended half a mile to the east so that the water that accumulates may find an outlet to the new canal that will be opened and may ultimately be drained to the backwaters. There is absolutely no conflict between the canal proposed to be opened by the Chief Engineer and the canal which Mr. Nambiar wants. The only thing is that an additional length of about half a mile may be necessary so that the flood waters in the eastern fields

may be let out to the backwaters along this canal. It is only to explain this aspect that I stood up. For the purpose of a drainage canal, the only thing that we want is a canal somewhere between Karingachira bridge and Mulanthuruthi. It does not matter much, as far as drainage purposes are concerned, where exactly the canal is located. Of course, for commercial purposes the people of every desam will contend that they want the canal to be opened in that particular locality. That is a matter which the Government can ultimately decide.

Mr. V. K. Aravindaksha Menon (Chief Engineer): Sir, there is probably no irrigation question in the Cochin-Kanayannur Taluk which is so ancient as the proposal for constructing this drainage canal. The area which is to be benefited by this canal is bunded on the north by a chira known as the Vettuveli chira, on the south by the Konath bund. Between these two extremes there is a narrow belt of paddy fields to an extent of about 1,500 acres. This area is yearly flooded during the monsoon. The main reason for this flooding is due to the flood waters from Chitrapuzha which is to the eastern side of this area flowing into these paddy fields. There are two methods of giving relief from flood in this area. One method is by digging a drainage channel to take additional waters in this area to the backwaters. Another method will be to prevent flood waters of Chitrapuzha from entering this area. This question has been freely discussed and we have investigated this matter for many years. The investigation started from the question of finding flood level in this area compared with the flood levels in the backwaters, for it has to be definitely determined whether the level in the backwaters will be more than the level of the water in the fields in the monsoon. For, in that case there will be no relief on account of the drainage channel. We found that the level of water in the fields is 6 to 9 inches higher than the level of water in the backwaters to which the flood water has to be discharged. We have accordingly prepared plans and estimates for the construction of this canal and it was with us for the last 3 or 4 years. Now we have forwarded the estimates to the Irrigation Board for their opinion and we are awaiting their decision on this question. As soon as we receive their opinion we shall be in a position to take further steps in this matter.

മിസ്റ്റർ വി. എൻ. ദാമോദരൻ നമ്പ്യാർ: സർ, ഈ തോടിന്റെ കാര്യം ഞങ്ങൾ ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ വേണ്ടതെല്ലാം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഇപ്പോഴും അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടെങ്കിലും, ആ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഏതെങ്കിലും ഒരു തോട്ട് അവിടെ തുറക്കുന്നതിന്നു പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇഷ്ടവകുപ്പിന്റെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ തോടിന്റെ കാര്യത്തിൽ എസ്റ്റിമേററ് എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ഇറീഗേഷൻ ബോർഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് അയച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട എഞ്ചിനീയർ മെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഇതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ടും, ഈ പ്രമേയം ചോട്ടിനിടണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Resolution No. 5.

(This Council recommends to Government that all un-aided classes started in Malayalam Schools during the year 1113 or before be aided).

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I heard the Hon'ble Member for Education saying that provision is going to be made for this purpose.

Rao Sahib I. N. Menon (*Director of Public Instruction*): Provision is being made, but I do not know whether it is what the hon'ble member wants. We have made provision to give aid for classes started two years ago i.e., in 1112.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I do not move my resolution.

Resolution No. 6

Roads to remove isolation of Edakkolathur village

* **Mr. P. Govinda Menon** (*Mulakunnathukavu*): Sir, The resolution standing in my name is this.—“*This Council recommends to Government to remove the isolation of the Edakkolathur village by the construction of the Edakkolathur-Tholur, Edakkolathur-Mundur, and Edakkolathur-Kaiparamba Roads.*”

I move this resolution in order to ventilate a standing grievance of the people of Edakkolathur village in the Trichur taluk. It is completely isolated, now for want of communication with the other parts of the taluk. Perhaps this is the only village in that taluk where there is no communication by road to other parts of the State. The village can be connected by roads to Tholur, Mundur, and also to Kaiparamba. By completing a small length of road this village can be connected with all the three places mentioned in the resolution. I hope that Government will understand and appreciate the importance of the matter and take immediate steps to remove the isolation

* Speech not corrected by the hon'ble member.